

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22. 9. 1966, sp. zn. 10 Tz 52/66

Číslo: 7/1967

Právní věta:

Ak po zrušení rozsudku súdom druhého stupňa a po vrátení veci na došetrenie podľa § 260 tr. por. podá prokurátor novú obžalobu, je povinný súd prveho stupňa prejednať vec na novom hlavnom pojednávaní, pričom pri svojom rozhodnutí smie prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli na tomto hlavnom pojednávaní prebrané, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na tomto hlavnom pojednávaní vykonané (§ 220 odst. 2 tr. por.).

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 22.09.1966

Spisová značka: 10 Tz 52/66

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 2

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Hlavní líčení

Předpisy: 141/1961 Sb. § 220 odst. 2
141/1961 Sb. § 260

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkom Okresného súdu v M. z 23. júna 1964 sp. zn. 6 T 12/64 bola obvinená uznaná vinnou, že sa ako obzvlášť nebezpečná recidivistka podľa § 41 písm. b) tr. zák. dopustila trestných činov krádeže podľa § 247 odst. 1 tr. zák. a dvojnásobného pokusu na tento trestný čin podľa § 8 odst. 1, § 247 odst. 1 tr. zák. a bol jej za tieto trestné činy s použitím § 42 odst. 1 tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 25 mesiacov.

Krajský súd uznesením zo 14. 10. 1964 sp. zn. 5 To 286/64 na odvolanie obžalovanej zrušil uvedený rozsudok okresného súdu a podľa § 260 tr. por. vec vrátil okresnému prokurátorovi na došetrenie.

Po došetrení veci okresný prokurátor v M. podal na obvinenú 22. decembra 1964 novú obžalobu pre tie isté trestné činy.

Uznesením Okresného súdu v M. z 25. 1. 1965 sp. zn. T 4/65 bola táto obžaloba podľa § 194 tr. por. s prihliadnutím na § 185 tr. por. prijatá.

Rozsudkom uvedeného okresného súdu z 9. 2. 1965 sp. zn. T 4/65 bola obvinená uznaná vinnou, že sa ako obzvlášť nebezpečná recidivistka podľa § 41 písm. b) tr. zák. dopustila trestných činov

krádeže podľa § 247 odst. 1 tr. zák. a dvojnásobného pokusu na tento trestný čin podľa § 8 odst. 1, § 247 odst. 1 tr. zák. a bol jej uložený trest vo výmere 28 mesiacov.

Krajský súd na odvolanie obžalovanej rozsudkom zo 14. apríla 1965 sp. zn. 5 To 88/65 zrušil uvedený rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 25 mesiacov.

Na sťažnosť pre porušenie zákona podanú predsedom Najvyššieho súdu Najvyšší súd zrušil rozsudok krajského súdu i rozsudok okresného súdu a okresnému súdu prikázal, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Z ustanovení § 2 odst. 12 tr. por. vyplýva, že súd pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní smie prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli na tomto hlavnom pojednávaní vykonané.

Táto jedna zo základných zásad trestného konania je zdôraznená aj v ustanovení § 220 odst. 2 tr. por., podľa ktorého súd pri svojom rozhodnutí môže prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebraté a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané.

Ako už bolo uvedené, krajský súd uznesením zo 14. 10. 1964 sp. zn. 5 To 286/64 zrušil pôvodný rozsudok Okresného súdu v M. z 23. júla 1964 a podľa § 260 tr. por. vec vrátil okresnému prokurátorovi na došetrenie. Okresný prokurátor po došetrení veci podal na obvinenú novú obžalobu, ktorú okresný súd prijal. Z tohto stavu však bol okresný súd povinný hlavné pojednávanie vykonať znovu, a to v zmysle príslušných ustanovení hlavy trinátej tr. por., včítane výsluchu obvinenej a vykonania všetkých ďalších pre náležité objasnenie veci potrebných dôkazov. V súdenom prípade ale okresný súd na novom hlavnom pojednávaní konanom 9. 2. 1965 podľa týchto zásad nepostupoval. Vypočul iba obvinenú, ktorá spáchanie trestných činov poprela a okrem výsluchu svedkyne K. navrhutej obvinenou na potvrdenie jej obhajoby a obeznámenia obsahu charakteristik a príslušných trestných spisov o predchádzajúcich odsúdeniach obvinenej, žiadne iné dôkazy pre objasnenie skutočného stavu nevykonala. Z obsahu zápisnice o tomto hlavnom pojednávaní vyplýva, že nebol nijakým spôsobom oboznámený ani obsah zápisnice o predošlom hlavnom pojednávaní, hoci by ani takýto postup, ak by ho okresný súd aj uskutočnil, nemohol nahradiť vykonanie dôkazov pre náležité objasnenie veci potrebných. Ak potom okresný súd v rozsudku z 9. 2. 1965 čo do skutkových zistení opiera svoje skutkové zistenia aj o také svedecké dôkazy, ktoré na hlavnom pojednávaní vôbec nevykonala a napriek tomu takýmito dôkazmi obhajobu obžalovanej vyvracal, postupoval v rozpore s ustanoveniami § 2 odst. 12, § 220 odst. 2 tr. por. Tým o vine obžalovanej za spáchania uvedených trestných činov prakticky rozhodol okresný súd bez akýchkoľvek zákonným spôsobom vykonaných dôkazov.

Krajský súd toto závažné pochybenie okresného súdu v postupe konania nenapravil a preto svojím rozhodnutím sám porušil zákon v uvedených ustanoveniach.

Ak neboli vykonané dôkazy svedčiace v prospech i neprospech obvinenej, bol súčasne porušený zákon aj v základnom ustanovení § 2 odst. 5 tr. por.

Pokiaľ nebol náležite zistený skutkový stav na podklade zákonom predpokladaného vykonania dôkazov, ostávajú predčasnými úvahy o vine včítane zistenia, či sa zažalovaného konanie dopustila obvinená ako obzvlášť nebezpečná recidivistka. Rovnako je tomu aj s úvahami o treste.